

Arrest

nr. 163 888 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DESIRA, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit het dorp Babaj Bokës in de gemeente Gjakovë (Kosovo). U bezit zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit. Uw grootvader zaliger liet uw familie een stuk grond van ongeveer 35 ha na in Salas, in de gemeente Sombor in Vojvodina, Servië. Om de erfrechten te regelen, leende u in 2006 een bedrag van 40.000 euro van uw buurman H.(...) B.(...). U gaf – de tradities in acht genomen – uw woord dat u uw schuld binnen de twee jaar zou vereffenen. Aangezien u met uw Albanees luidende naam moeilijkheden vreesde met de Servische autoriteiten, liet u op aanraden van uw Servische advocate uw naam veranderen in P.(...) B.(...). U verkreeg een Servische identiteitskaart op deze naam. Daarnaast bezat u Kosovaarse

identiteitsdocumenten op uw oude naam, F.(...) R.(...). U gebruikte identiteitsdocumenten op beide namen, naargelang het u uitkwam. U slaagde erin de erfkwesie te regelen en de grond van uw grootvader zaliger op uw (Servisch luidende) naam te laten registreren. U was (en bent nog steeds) evenwel niet bij machte om uw buurman terug te betalen. Anno 2008, nadat de afgesproken terugbetalingstermijn was verstreken, maakte H.(...) B.(...) via uw neef een mondeling dreigement over aan uw adres. Indien hij u zou vinden, zou hij u doden. H.(...)verwittigde ook de politie omdat u met zijn centen aan de haal was gegaan. De politie voelde u hierover tweemaal aan de tand. U erkende de feiten. U meende dat H.(...)het recht had om u te bedreigen. Er was echter geen wettelijke basis om u te arresteren. In 2007 en 2008 was u af en toe in België. U verwekte twee kinderen bij vrouwen in België. U raakte evenwel de controle over uw leven kwijt. Beide vrouwen verlieten u. U zag uw kinderen nooit geboren worden en erkende hen dan ook (nog) niet. Op 4 januari 2010 werd u vanuit België naar Kosovo gerepatrieerd. De afgelopen jaren werkte u voor een bouwbedrijf als metser. U werkte op verschillende werven in Durrës, Tirana (Albanië), Tetovë (Macedonië) en Prishtinë (Kosovo). U woonde bijna continu in containers aan de werven. U keerde nog af en toe terug naar Gjakovë om uw oude moeder te bezoeken. U was echter steeds op uw hoede omdat u wist dat H.(...)B.(...) naar u op zoek was. In maart 2013 werd uw zoon A.(...) geboren in België. Zijn moeder, V.(...) K.(...), is een jeugdvriendin van u. U had vier jaar een relatie met haar. Later verhuisde zij naar België waar zij met een Belg, A.(...) H.(...), huwde. Bij de geboorte van A.(...)was zij nog niet officieel gescheiden van hem. Daarom kreeg A.(...) de familienaam H.(...) toegewezen. Op 17 januari 2014 werd u een tweede keer vanuit België naar Kosovo gerepatrieerd. Op 3 juni 2014 huwde u in Kosovo officieel met V.(...) K.(...). U woonde echter enkel samen met haar wanneer zij in Kosovo op vakantie was. Op 31 december 2015 reisde u van Kosovo naar België. U maakte zich zorgen omdat uw zontje in het ziekenhuis was opgenomen. Dezelfde dag werd u aangehouden. U werd overgebracht naar het gesloten centrum te Vottem, van waaruit u op 18 januari 2016 een asielaanvraag indiende. In geval van terugkeer naar Kosovo vreest u vermoord te worden door uw buurman H.(...) B.(...) omdat u het geleende bedrag nog steeds niet hebt terugbetaalt. Bovendien diende u een asielaanvraag in omdat uw kinderen in België zijn.

U bent in het bezit van kopieën van de volgende Kosovaarse documenten op naam van F.(...) R.(...): een Kosovaars paspoort, uitgereikt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 27 januari 2010 met een geldigheidsduur van tien jaar; een Kosovaars rijbewijs, uitgereikt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 26 januari 2010; een Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 14 januari 2010 met een geldigheidsduur van tien jaar; een paspoort uitgereikt door UNMIK (tijdelijke missie van de Verenigde Naties in Kosovo) op 27 augustus 2006 met een geldigheidsduur van twee jaar; een Joegoslavisch paspoort, uitgereikt op 26 november 2003 met een geldigheidsduur van tien jaar; en uw huwelijksakte, uitgereikt te Gjakovë op 3 juni 2014. Daarnaast bent u in het bezit van een kopie van een Servische identiteitskaart, op naam van P.(...) B.(...), uitgereikt op 20 september 2010 met een geldigheidsduur van vijf jaar; een kopie van het Belgisch identiteitsdocument van uw zoon A.(...); een kopie van een attest betreffende uw zoon zijn ziekenhuisopname in Verviers van 7 tot 11 december 2015; een kopie van de weigering van uw visumaanvraag bij het Belgisch consulaat in Prishtinë d.d. 30 oktober 2014; en kopies van een aantal documenten ter bepaling van het vaderschap van uw zoon A.(...).

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen, van de elementen in uw administratief dossier alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst dient besloten te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zowel over het Kosovaarse als het Servische staatsburgerschap beschikt. Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige

schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 11 mei 2015 werden zowel Kosovo als Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Voor wat Kosovo betreft, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u luidens uw verklaringen de afgelopen jaren verscheidene keren in België bent geweest (CGVS, blz. 9). Uit uw administratief dossier blijkt ook dat u in januari 2010 een eerste keer en in januari 2014 een tweede keer vanuit België naar Kosovo werd gerepatriëerd. U diende evenwel nooit een asielaanvraag in. Nochtans was de periode van twee jaar die u vanaf 2006 kreeg om het geleende bedrag aan uw buurman terug te betalen toen al overschreden, en zou uw vrees logischerwijs toen al hebben bestaan. Bovendien woonde u aldus de afgelopen jaren – zij het met periodes – nog in Kosovo en huwde u op 3 juni 2014 nog in Kosovo. Deze vaststellingen ondermijnen de ernst van uw vrees ten aanzien van Kosovo. Van iemand die verklaart dat zijn leven in gevaar is in zijn land, kan worden verwacht dat hij zodra hij de mogelijkheid krijgt een vraag tot internationale bescherming indient.

Wat er ook van zij, de door u aangehaalde problemen met uw buurman H.(...) B.(...) zijn louter van interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Verder hebt u geen elementen aangebracht waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon – of in geval van nieuwe problemen bij een eventuele terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde anno 2008 eenmaal mondeling bedreigd geweest te zijn via uw neef (CGVS, blz. 11). U legde hiervan nooit een klacht neer bij de politie. U verklaarde hierover dat u diegene was die met het geld aan de haal was gegaan en dat u bijgevolg niet naar de politie kon gaan (CGVS, blz. 12). Dit antwoord volstaat niet. Indien u de autoriteiten niet inlicht van bepaalde feiten, kunnen zij er vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. U voegde toe dat bij eventuele nieuwe problemen met H.(...) B.(...) de politie u niet continu zou kunnen beschermen (CGVS, blz. 12). Echter, de bescherming die een nationale overheid biedt moet daadwerkelijk zijn, maar hoeft niet absoluut te zijn. Bescherming impliceert niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt overigens dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de politie over het algemeen goed is. Voor alle etnische groepen worden de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Tot slot dient gewezen te worden op de mogelijkheden die elke burger in Kosovo heeft om klacht in te dienen in geval van een ongeoorloofd politieoptreden. Dit kan bij de Kosovaarse politie, het politie-inspectoraat van Kosovo, de ombudsman en de OSCE. Dergelijke klachten hebben reeds geleid arrestaties, schorsingen en overplaatsingen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Voor wat betreft Servië haalde u geen specifieke vrees aan (CGVS, blz. 12). Hoe dan ook kan worden verwezen naar hetgeen voorafgaat, namelijk dat uw vrees ten aanzien van Kosovo vreemd aan de Vluchtelingenconventie werd bevonden en dat u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in geval van een terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U heeft aldus niet aangetoond om redenen uit de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming niet terug te kunnen keren naar Kosovo.

Aangaande uw verklaring dat u een asielaanvraag heeft ingediend omdat uw kinderen in België zijn (CGVS, blz. 10) kan er tot slot op gewezen worden dat dergelijk motief van zuiver persoonlijke aard is en geen verband houdt met de criteria uit de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Gelet op alles wat voorafgaat, blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beschikbare informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit en uw dubbele nationaliteit worden niet betwist. Uw huwelijk met Valbone Kelmendi staat evenmin ter discussie. De documenten betreffende de ziekenhuisopname en de bepaling van het vaderschap van uw zoon houden geen verband met uw vrees.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal de plicht heeft zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding en dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Verzoeker is van oordeel dat de zorgvuldigheidsplicht geschonden werd. Verzoeker verwijst voorts naar artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM), artikel 10 van “het EG Verdrag”, het zorgvuldigheidsbeginsel, de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Hij laat gelden dat “geenszins rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas van verzoeker, en men het niet noodzakelijk achtte om de reële situatie van verzoeker te onderzoeken”, en benadrukt dat “ook mensen die in hun land van herkomst niet effectief vervolgd zijn, maar een duidelijke en waarachtige angst hebben voor wat hen zou kunnen overkomen in geval van terugkeer, kunnen als vluchteling erkend worden”.

2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van artikel 10 van het EG-Verdrag aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze hij deze bepaling geschonden acht zodat het middel in de aangegeven mate niet ontvankelijk is.

2.3. Artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;

c) de naleving van het non-refoulement beginsel;

d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden. (...)”

Bij koninklijk besluit tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst van 11 mei 2015, werd Kosovo aangewezen als veilig land van herkomst.

De Regering is, zo blijkt uit het verslag aan de Koning, van oordeel dat de landen die op deze lijst voorkomen in principe moeten worden beschouwd als veilige landen van herkomst, gezien deze beantwoorden aan de criteria die worden beschreven in artikel 57/6/1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zoals ook blijkt uit het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze criteria hebben niet alleen betrekking op aspecten van algemene politieke aard (bijvoorbeeld het bestaan van democratische instellingen, de politieke stabiliteit), maar ook op de rechtstoestand en de naleving van mensenrechten, zowel betreffende de formele verplichtingen die een land op zich heeft genomen (partij bij het EVRM) als de naleving daarvan in de praktijk. De beoordeling of er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, is gebaseerd op een diepgaande analyse door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die een aanzienlijke expertise daarover heeft opgebouwd. Een land van herkomst wordt dus pas, zo volgt uit de bewoordingen van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, als veilig beschouwd na een grondig onderzoek waarin met verscheidene en strikt omlijnde criteria rekening wordt gehouden.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet en het verslag aan de koning van het KB van 11 mei 2015 volgt dat een individueel en effectief onderzoek van de asielaanvraag noodzakelijk blijft maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aanwezig is. De asielzoeker afkomstig van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Kosovo zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen, hetgeen *in casu* in de bestreden beslissing werd vastgesteld.

2.4. Zo werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht het volgende vastgesteld:

Op basis van uw verklaringen, van de elementen in uw administratief dossier alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst dient besloten te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zowel over het Kosovaarse als het Servische staatsburgerschap beschikt. Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen,

ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 11 mei 2015 werden zowel Kosovo als Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Voor wat Kosovo betreft, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u luidens uw verklaringen de afgelopen jaren verscheidene keren in België bent geweest (CGVS, blz. 9). Uit uw administratief dossier blijkt ook dat u in januari 2010 een eerste keer en in januari 2014 een tweede keer vanuit België naar Kosovo werd gerepatriëerd. U diende evenwel nooit een asielaanvraag in. Nochtans was de periode van twee jaar die u vanaf 2006 kreeg om het geleende bedrag aan uw buurman terug te betalen toen al overschreden, en zou uw vrees logischerwijs toen al hebben bestaan. Bovendien woonde u aldus de afgelopen jaren – zij het met periodes – nog in Kosovo en huwde u op 3 juni 2014 nog in Kosovo. Deze vaststellingen ondermijnen de ernst van uw vrees ten aanzien van Kosovo. Van iemand die verklaart dat zijn leven in gevaar is in zijn land, kan worden verwacht dat hij zodra hij de mogelijkheid krijgt een vraag tot internationale bescherming indient.

Wat er ook van zij, de door u aangehaalde problemen met uw buurman H.(...) B.(...) zijn louter van interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Verder hebt u geen elementen aangebracht waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon – of in geval van nieuwe problemen bij een eventuele terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde anno 2008 eenmaal mondeling bedreigd geweest te zijn via uw neef (CGVS, blz. 11). U legde hiervan nooit een klacht neer bij de politie. U verklaarde hierover dat u diegene was die met het geld aan de haal was gegaan en dat u bijgevolg niet naar de politie kon gaan (CGVS, blz. 12). Dit antwoord volstaat niet. Indien u de autoriteiten niet inlicht van bepaalde feiten, kunnen zij er vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. U voegde toe dat bij eventuele nieuwe problemen met H.(...) B.(...) de politie u niet continu zou kunnen beschermen (CGVS, blz. 12). Echter, de bescherming die een nationale overheid biedt moet daadwerkelijk zijn, maar hoeft niet absoluut te zijn. Bescherming impliceert niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt overigens dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de politie over het algemeen goed is. Voor alle etnische groepen worden de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Tot slot dient gewezen te worden op de mogelijkheden die elke burger in Kosovo heeft om klacht in te dienen in geval van een ongeoorloofd politieoptreden. Dit kan bij de Kosovaarse politie, het politie-inspectoraat van Kosovo, de ombudsman en de OSCE. Dergelijke klachten hebben reeds geleid tot arrestaties, schorsingen en overplaatsingen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Voor wat betreft Servië haalde u geen specifieke vrees aan (CGVS, blz. 12). Hoe dan ook kan worden verwezen naar hetgeen voorafgaat, namelijk dat uw vrees ten aanzien van Kosovo vreemd aan de Vluchtelingenconventie werd bevonden en dat u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in geval van een terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U heeft aldus niet aangetoond om redenen uit de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming niet terug te kunnen keren naar Kosovo.

Aangaande uw verklaring dat u een asielaanvraag heeft ingediend omdat uw kinderen in België zijn (CGVS, blz. 10) kan er tot slot op gewezen worden dat dergelijk motief van zuiver persoonlijke aard is en geen verband houdt met de criteria uit de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Gelet op alles wat voorafgaat, blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beschikbare informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit en uw dubbele nationaliteit worden niet betwist. Uw huwelijk met Valbone Kelmendi staat evenmin ter discussie. De documenten betreffende de ziekenhuisopname en de bepaling van het vaderschap van uw zoon houden geen verband met uw vrees. (...)"

Voormelde motieven zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker haalt opnieuw de problemen aan die hij ondervond met zijn buurman en meent dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om bescherming te verkrijgen bij de nationale autoriteiten waardoor hij een reëel risico op het lijden van ernstige schade heeft. Een dergelijk algemeen betoog volstaat echter niet om de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen. Het louter herhalen van enkele van zijn verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Waar verzoeker aangeeft nooit eerder een asielaanvraag te hebben ingediend aangezien hij hoopte dat het conflict vanzelf opgelost zou geraken, maar het integendeel escaleerde en dan ook geen andere mogelijkheid meer zag dan een asielaanvraag in te dienen, moet worden opgemerkt dat verzoeker geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat verzoeker hoewel hij de afgelopen jaren verscheidene keren in België was geweest, in januari 2010 een eerste keer en in januari 2014 een tweede keer vanuit België naar Kosovo werd gerepatriëerd en nooit een asielaanvraag indiende, terwijl de periode van twee jaar die hij vanaf 2006 kreeg om het geleende bedrag aan zijn buurman terug te betalen toen al was overschreden, en zijn vrees logischerwijs toen al zou hebben bestaan. Bovendien woonde verzoeker aldus de afgelopen jaren – zij het met periodes – nog in Kosovo en huwde hij op 3 juni 2014 nog in Kosovo. Verzoeker verduidelijkt bovendien geenszins waarom het conflict “escaleerde” waardoor hij zich plotseling genoodzaakt zag om een asielaanvraag in te dienen. Dit is dan ook slechts een *post factum* bewering die geen grondslag vindt in het administratief dossier.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo vlug mogelijk een asielaanvraag indient. Hoewel verzoeker in onderhavig verzoeker met een *post factum* verklaring zijn dralen om een asielrelaas in te dienen tracht te verschonen, wordt de ernst van zijn beweerde vluchtelingenrechtelijke vrees fundamenteel ondermijnd gelet op de enkele vaststelling dat dermate lang heeft nagelaten asiel aan te vragen en zelfs herhaaldelijk naar Kosovo terugkeerde. Dit wijst erop dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst van de door hem beweerde vluchtelingenrechtelijke vrees.

Waar verzoeker erop wijst dat hij in de afgelopen jaren in Kosovo op verschillende plaatsen verbleef uit vrees dat zijn buurman hem zou aantreffen gaat verzoeker volstrekt voorbij aan de vaststelling dat de door hem aangehaalde problemen met zijn buurman louter van interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging ressorteren. Bovendien toont verzoeker niet aan dat hij geen of onvoldoende beroep kon – of in geval van nieuwe problemen bij een eventuele terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van terugkeer naar Kosovo voor hem een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zoals omstandig uiteengezet in de bestreden beslissing.

Uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat de overheidsinstellingen in Kosovo de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoeker brengt geen elementen aan die hieraan afbreuk doen.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker bezorgt de Raad een attest van verblijf waaruit blijkt dat hij sinds 1 januari 2016 in het centrum van Vottem verblijft. Het is de Raad niet duidelijk op welke wijze dit gegeven afbreuk zou kunnen doen aan de bestreden beslissing of aantonen dat er voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de subsidiaire bescherming. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.6 Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat uit verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon dan ook correct steunen op artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet om verzoekers asielaanvraag niet in overweging te nemen.

2.7. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen wat voorafgaat en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.8. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen, verwijst de Raad naar het gewijzigde artikel 39/2 van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF